

GENERACIJA 50+. POSLJEDNJI TVRDOGLAVCI

Vidjeli su više I doživjeli više nego što možeš I zamisliti,

Ne popuštaj nikome nakon pedesete. Ozbiljno. To nisu ljudi – to je vrsta koja je preživjela. Tvrđi kao tjeđan dana stari kruh, brzi kao nonine papuće koje lete prema tebi. Prije nego što su navršili dvije godine, znali su prepoznati majčino raspoloženje po lupanju loncem u kuhinji. Sa pet godina imali su ključ od kuće na vrpici oko vrata I znali da je „večera u pećnici – zagrij, ali nemoj zaspati“. Sa sedam godina kuhali su paradajz juhu bez recepta, a sa devet su već znali kako zatvoriti slavinu I pobjeći od susjedovog psa s kantom naglavi. Lako su rukovali jednostavnom perilicom I znali su zamijeniti zračnicu na biciklu. Ljetne dane provodili su na svježem zraku – od jutra do večeri. Bez mobitela, ali s konkretnim planom: trešenje tepiha, kupanje u rijeci, čepovi od boca I povratak kući po mraku s koljenima koja su izgledala kao karta borbene rute. I nekako su preživjeli. Ponekad je bilo potrebno zalijepiti koljeno kućnim načinom pomoću pljuvačke ili sa maslačkom. A kad bi boljelo, nisu plakali, nego govorili: „Ne boli, nije slomljeno.“ Jeli su kruh sa svinjskom mašću, pili vodu iz šlauha (punog mikrobima kojem bi danas zavidio ne jedan jogurt). Nitko tada nije imao alergiju. A ako je imao, nije to priznao. Većina njih prošla je barem jednom kroz pokušaj „otmice od strane izvan zemaljaca“. Ili od strane vlastitih rođaka I rođakinja na praznicima kod tete. Znaju 15 načina kako ukloniti mrlje od trave, masti, krvi, blata I tinte iz nalivpera, jer je nekad čovjek morao izgledati čisto prije nego se vratio kući.

A to još nije sve.

U svom životu su iskusili: tranzistorski radio, crno-bijeli televizor, gramofon za vinil ploče, magnetofon I kasetofon, walkman, video rekorder (s funkcijom „tracking“), CD I discman, a danas imaju tisuće pjesama u džepu i... žele zvuk kasete dok je prevrću olovkom. I čim su dobili vozačku dozvolu, vozili su se „bembačem“ na drugi kraj Europe – bez smještaja, bez klima uređaja, bez GPS-a. Pomoć im je pružao samo cestovni atlas, u kojem je cijela Njemačka stala na dvije stranice, a u džepu su imali valute različitih zemalja u iznosima koji su jedva bili dovoljni za preživljavanje. I nekako su uspjeli.

Bez Google Translatora, ali s osmijehom I užinom u prtljažniku.

To je posljednja generacija koja zna kako je živjeti bez interneta, bez signala, bez brige o bateriji na telefonu jer ga jednostavno nije bilo. Ti ljudi poznaju razliku između fiksne linije I telefona „na kabelu u predsoblju“, imali su bilježnicu s receptima, ne aplikaciju, I nisu morali pamtili rođendane – jer su ih pamtili sami.

Generacija 50+ su ljudi koji: znaju popraviti sve izolirajućom trakom, spajalicom I kliještima, imali su samo jedan televizijski kanal I nekako se nisu dosađivali, znaju što znači „listati prstom“ po imeniku telefona, I znaju da ako ne podigne telefon, „to znači da živite – javit će te se naknadno“. Drugačije su konstituirani. Imaju u sebi emocionalnu otpornost, otpornost iz doba komunizma I reflekse obučene na sušilici za rublje. Posljednji pravi nindže svakodnevnog života. Ne upuštajte se s nikim preko pedeset. Vidjeli su više, doživjeli više i u džepu imaju mentole koje su starije od vašeg djeteta. Proživjeli su djetinjstvo bez autosjedalice, bez kacige i bez sunčanih naočala, obrazovanje bez prijenosnog računala I mladost bez skrolanja. Ne treba im Google jer imaju instinkt.

A ipak imaju više uspomena nego cijela vaša galerija u oblaku.

IZVOR

Vážímsitoho, žejsem se dožilažsem !

Ponosan sam što sam stigao dovde !!!

(napomena Pavela / OK1AIY..ali važi I za mene 9A3AQ..nije HI ...)

dobio od OK1AIY 18. 8.2025__strojni prijevod sa češkog